

[Margrete Auken]

Jeg gjorde meget ud af eksemplet med kriterierne for, hvordan et stof kan opføres på listen. Det kan ikke være rigtigt, at de andre nordiske lande er passive, og at Danmark nærmest heller ingenting har foretaget sig. Jeg ved, at ministeren selv var overrasket. Det er ikke, fordi nogen har forholdt ministeren oplysninger, det er der ikke tale om; det er simpelt hen, fordi det er uden for interessefeltet, og den side af sagen skal vi have klarhed over og have diskuteret igennem, for vi kan ikke være afhængige af, hvad bevægelser osv. fortæller os om; det tror jeg ministeren er enig med mig i.

Jeg så egentlig gerne, at ministeren gav nogle konkrete eksempler på, hvor arbejdet er lykkedes inden for konventionerne, hvor den nordiske strategi har været effektiv, og hvor der er kommet noget ud af den. Det er jo ikke nok at remse endnu flere aftaler op. De aftaler er ikke det papir værd, de er skrevet på, hvis de ikke omsættes i handling i forhold til miljøet. Det ved jeg ministeren er enig med mig i, så jeg vil være glad for at få helt kontante eksempler på, hvad der er lykkedes i disse konventioner til gavn for miljøet.

Som sagt er det ikke – hvad jeg håber ministeren kan høre – et spørgsmål om at få ret, men et spørgsmål om at få klarhed over det her problem.

Det er i hvert fald sikkert, at den dagsorden, vi om lidt vil vedtage, så vidt jeg kunne høre enstemmigt, skal betyde, at der skal ske nogle bedre ting for miljøet. Det må vi være enige om, og så skal vi undersøge, hvor i proceduren der går kuk i den, siden det ikke bliver bedre i øjeblikket, hvorfor vi ikke får nedskæring af dumpningerne osv.

Det, ministeren sagde om EF og AERTR-dommen, var jeg meget glad for. Jeg vil understrege, at det er et politisk slagsmål, ikke her i Folketinget, men i EF. Der er andre, der har en anden fortolkning af, hvordan AERTR-dommens placering i forhold til § 130 skal fungere. Men det vil være en styrkelse, at vi fra et samlet Folketing nu siger, at vi ønsker at fastholde en strategi, hvorefter de enkelte lande selv kan forhandle, og hvor der højst kan blive tale om at stemme af, hvis man går ned under grænserne. Det var jo en fin fortolkning for os at komme videre med, og den kan vi få glæde af også til en styrkelse af EF-arbejdet, som vi selvfølgelig

også i SF sætter pris på i det omfang, det virker til fordel for miljøet. Vi ville være nogle skarn, om andet var tilfældet.

Lad det i første omgang være mit svar. Og endnu en gang tak for opbakningen om dagsordenen, som jeg håber alle er klar over hvad der står i. Det er en ganske gevaldig opstramning af det arbejde, vi har i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Fru Margrete Auken refererede til nogle udtalelser fra konservativ side før. Jeg tror ikke, fru Margrete Auken havde helt fat i, hvad vi sagde. Det, vi sagde, var, at i Vestberlin var der smogalarm for en uge siden, men i Østberlin var der ingenting i vejen. Det var det, jeg sagde. Det er den samme by vi taler om, og jeg er helt med på, at også SF er klar over den alvorlige forurening i bl.a. vores naboland DDR. I NOAHs bog »Som vinden blæser«, står der en del ting, og jeg vil gerne kort citere derfra:

»I år har æbletræerne i Mölbis allerede tabt bladene den 26. maj. Der er ikke mere persille, den er helt hvid, og de fleste bladplanter har kun sammenrullede blade tilbage. I Mölbis er der næsten ikke træer tilbage, som man kender dem andre steder.

Og når man står op om morgenen og åbner yderdøren, får man for første gang, hvis ikke allerede i soveværelset, beskidte hænder, for luften er beskidt. Luften er så beskidt, at hvis man ved skrivebordet flytter et stykke papir om morgenen, så ser man en sort rand rundt om hvor det har ligget. Det er ofte sådan.«

(Kort bemærkning):

Margrete Auken (SF):

Nu ved jeg ikke, om hr. Ahlmann-Ohlsen er klar over, at bilernes påvirkning faktisk er et nærmiljøproblem, så nært, at tre gader kan gøre en forskel. Hr. Skrumsager Skau ryster på hovedet, men det er, fordi han altid kun har boet midt i bilosen eller også så langt væk fra den, at de dér forskelle ikke kommer på tale. Men dér hvor jeg bor i Valby, er der altså meget stor forskel på Toftegårds Plads og Strindbergsvej, skønt der kun er 5 minutters gang.